

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 18 września 2023 r.

DIH-3.707.69.2023.AWS

DECYZJA DIH-3.89.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji DS.KC.10.2023 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi z dnia 19 czerwca 2023 r. (Nr akt: DS.8361.120.2023), na mocy której przedsiębiorcy - Panu Marcinowi Orzepińskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: „ORZESZEK” Art. Spożywcze, Owoce, Warzywa Marcin Orzepiński w Zduńskiej Woli, wymierzono karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), tj. niewidocznienia cen jednostkowych w odniesieniu do 25 artykułów spożywczych oferowanych do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Łódzkiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Łodzi.**

UZASADNIENIE

W dniach 19, 20 oraz 21 kwietnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi (zwanego dalej: „Łódzkim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia z dnia 19 kwietnia 2023 r. (sygnatura: DS.8361.120.2023), przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie spożywczo-warzywnym w [xxxxxxxxxxxxx], należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.), (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 23 marca

2023 r. (sygnatura: DS.8360.32.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę prawidłowości i rzetelności uwidaczniania cen przy oferowanych do sprzedaży produktach.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy. W toku kontroli sprawdzano m. in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem Ministra Rozwoju*” bądź „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”).

W ramach prowadzonych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Łódzkiego WIIH badaniem w powyższym zakresie objęli 100 rodzajów produktów, stwierdzając brak uwidocznionych cen jednostkowych przy 25 rodzajach następujących produktów (oferowanych do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych):

- 1) Makaron czterojajeczny KRAK-POL 500 g;
- 2) Makaron wstążki czterojajeczne ARC-POL Makarony 500 g;
- 3) Wafelki deserowe ARGUS 120 g;
- 4) Makaron PRIMO GUSTO Lasagne 500 g;
- 5) Paszтет PROFi mix 131 g;
- 6) Paprykarz szczeciński DEGA 135 g;
- 7) Szprot w sosie pomidorowym ŁOSOŚ 175 g;
- 8) Filety śledziowe ŁOSOŚ 175 g;
- 9) Filety z makreli ŁOSOŚ 175 g;
- 10) Konserwa sterylizowana mielona KRAKUS Łopatka 300 g;
- 11) Konserwa sterylizowana mielona KRAKUS Gulasz angielski 300 g;
- 12) Płatki śniadaniowe NESTLE Nesquik 250 g;
- 13) Biszkopty ANDANTE 220 g;
- 14) Płatki śniadaniowe NESTLE Chocapic 250 g;
- 15) Płatki śniadaniowe NESTLE Corn Flakes 250 g;
- 16) Energy Drink TIGER Black Original 250 ml;
- 17) Energy drink ROCKSTAR 250 ml;
- 18) Energy drink TIGER Black 250 ml;
- 19) Energy drink TIGER 250 ml;
- 20) Energy drink TIGER Black zero sugar 250 ml;
- 21) Napój izotoniczny OSHEE smak wieloowocowy 0,75 l;
- 22) Napój izotoniczny OSHEE o smaku czerwonej pomarańczy 0,75 l;
- 23) Napój izotoniczny OSHEE o smaku pomarańczy z dodatkiem witamin 0,75 l;
- 24) Syrop malinowy PAOLA 430 ml;
- 25) Syrop wiśniowy PAOLA 430 ml.

Powyższe ustalenia dały podstawę do stwierdzenia naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Szczegółowe ustalenia kontroli udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DS.8361.120.2023) oraz Załącznikach 1-3 do tegoż Protokołu oraz dokumentacji fotograficznej zebranej w miejscu, w czasie kontroli. Tenże Protokół strona podpisała w dniu 21 kwietnia 2023 r., nie wnosząc do niego żadnych uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Łódzki WIIH zawiadomieniem z dnia 23 maja 2023 r. poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu niedopełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 tejże ustawy. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 § 1 oraz art. 73 § 1 Kpa, strona została pouczone o przysługującym jej prawie do zapoznania się aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie, w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma. Jednocześnie, w tym samym piśmie Łódzki WIIH zobowiązał stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, wyznaczając jej 7-dniowy termin na realizację powyższego wniosku. Jak wynika z dołączonego do akt sprawy wydruku ze strony internetowej Poczty Polskiej („Śledzenie przesyłek”), ww. zawiadomienie doręczono stronie w dniu 24 maja 2023 r.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, strona w odręcznie sporządzonym piśmie, opatrzonym datą 26 maja 2023 r. (data wpływu do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, Delegatury w Sieradzu: 29 maja 2023 r.) przekazała informację o wielkości obrotów za 2022 r. Poinformowała przy tym, iż ceny jednostkowe zostały niezwłocznie uzupełnione, a braki były wynikiem niezapoznania się przez nią z artykułami ustawy, o której nie miała wiedzy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Łódzki WIIH decyzją (DS.KC.10.2023) z dnia 19 czerwca 2023 r. (nr akt: DS.8361.120.2023) nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na uchybienie obowiązkowi określonemu w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, które polegało na niewidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 25 artykułów spożywczych w opakowaniach jednostkowych. Na podstawie wydruku ze strony internetowej Poczty Polskiej („Śledzenie przesyłek”) dołączonego przez Łódzki WIIH do akt sprawy można domniemywać, iż ww. decyzję strona otrzymała w dniu 21 czerwca 2023 r.

W dniu 18 lipca 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Łódzkiego WIIH, pismo strony mające charakter odwołania od ww. decyzji. Przedsiębiorca wyraził w nim niezadowolenie z rozstrzygnięcia wydanego przez organ pierwszej instancji. Wskazać

należy iż, niezadowolenie strony z wydanej decyzji przesądza o zakwalifikowaniu tego pisma jako odwołania, zgodnie z art. 128 Kpa. W piśmie tym, opatrzonym datą 4 lipca 2023 r. (nadany w placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w dniu 5 lipca 2023 r.; data wpływu do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi: 6 lipca 2023 r.), strona odwołująca zwróciła się z prośbą o nienakładanie kary finansowej z tytułu niedopełnienia obowiązku uwidaczniania w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych. Wnosząc o pouczenie zaznaczyła, że jest to jej pierwsze takie przewinienie. Wskazała też na trudną sytuację finansową oraz nieumyślność działania. Następnie dodała, że od 15 lat nie odnotowani sytuacji, by którykolwiek z klientów skierował skargę pod jej adresem. W dalszej kolejności strona skarżąca stwierdziła, że nie rozumie dlaczego organ kontrolujący nie bierze pod uwagę jej natychmiastowej reakcji i wypełnienia obowiązku (w domyśle uzupełnienia brakujących cen jednostkowych). Zdaniem przedsiębiorcy obciążenia administracyjne, państwowe są tak duże, że nawet tak małe firmy nie są w stanie wypełnić w 100% wymagań nakładanych przez wszystkie instytucje. Przedstawiając swoje uzasadnienie, strona na koniec ponownie zwróciła się z prośbą o rozważenie jej wniosku.

Pismem z dnia 20 lipca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji (DS.KC.10.2023) Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi z dnia 19 czerwca 2023 r. (Nr akt: DS.8361.120.2023) oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona ww. pismo odebrała w dniu 25 lipca 2023 r. i nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Jak wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, cena jednostkowa towaru lub usługi - to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub

określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Ponadto, sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy.

Jak stanowi § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia - cenę jednostkową uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

W myśl § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Jak wskazuje § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- a) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- b) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- c) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- d) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- e) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

Natomiast, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszczę się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1 (§ 4 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji (DS.KC.10.2023) Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi z dnia 19 czerwca 2023 r. (Nr akt: DS.8361.120.2023), na mocy której, na mocy której, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, na ww. przedsiębiorcę nałożono administracyjną karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych), w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie w [xxxxxxxxxxxxx], tj. niewidocznieniem informacji o cenach jednostkowych w przypadku 25 artykułów spożywczych.

W toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Łódzkiego WIIH kary pieniężnej.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, powoduje - zgodnie z art. 6 ust. 1 tejże ustawy - nałożenie przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepisy te w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazują wojewódzkiemu inspektorowi IH podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków określonych w ww. przepisach wymierzyć karę pieniężną, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Prezes UOKiK dokonując analizy akt przedmiotowej sprawy oraz treści zawartych w skarżonej decyzji zwraca uwagę, że Łódzki WIIH stwierdził, że kontrolowany przedsiębiorca nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ponieważ nie uwidocznili cen jednostkowych w odniesieniu do 25 artykułów spożywczych (na 100 produktów skontrolowanych ogółem) w miejscu sprzedaży detalicznej. Jednocześnie w treści wydanej decyzji (na stronie 5 oraz 6) Łódzki WIIH dokonał oceny jedynie trzech przestępstw, tzn. stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości obrotów i przychodu i w oparciu o ww. przestępstwa wymierzył przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną. Zgodnie z art. 6 ust. 3 organ

pierwszej instancji zobowiązany był również szerzej rozważyć przestankę pierwszą - stopień naruszenia obowiązków, uwzględniając przy tym cztery składowe: charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę. Natomiast z treści decyzji organu wynika, że organ ocenił raczej wagę i skalę naruszenia obowiązków. Przy ocenie przestanki drugiej (dotychczasowa działalność przedsiębiorcy), organ całkowicie pominął aspekt związany z ewentualnymi podjętymi przez przedsiębiorcę działaniami w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów. Nie zbadał również czy przedsiębiorca w związku z naruszeniem obowiązków, o którym mowa w przedmiotowej sprawie, odniósł ewentualne korzyści majątkowe bądź straty. Ponadto, organ pierwszej instancji był również zobligowany przez ustawodawcę do uwzględnienia, odniesienia się do ostatniej z przestanek oraz przeanalizowania czy na przedsiębiorcę z tytułu tego samego naruszenia zostały nałożone sankcje w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Stosownie do brzmienia art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę organ ten powinien wskazać jakie okoliczności należy uwzględnić przy ponownym rozstrzygnięciu sprawy.

Prezes UOKiK wskazuje Łódzki WIIH prowadzący postępowanie administracyjne w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, stosownie do art. 6 ust. 3 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej powinien uwzględnić:

- stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Powyższe przestanki są obligatoryjne i organ nie może dobrowolnie wybierać czy jak też które z nich weźmie pod uwagę przy miarkowaniu kary czy też nie. Organ drugiej instancji

zauważa również, że mają one charakter okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i w sposób bezpośredni wpływają na wysokość kary administracyjnej. W konsekwencji stanowią przedmiot postępowania wyjaśniającego, zaś organ administracji publicznej ma obowiązek z urzędu zgromadzić i ocenić dotyczące ich dowody oraz materiały (art. 7 i 77 Kpa). Co więcej, zgodnie z art. 107 § 3 Kpa, organ ma obowiązek szczegółowo uzasadnić swoją ocenę danej przesłanki w konkretnym postępowaniu prowadzącym do wydania decyzji nakładającej karę na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. W konsekwencji powyższego powinnością organu staje się każdorazowo (przy nakładaniu i wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej) badanie z urzędu wszystkich przesłanek wymienionych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach i gromadzenie dowodów zmierzających do ich weryfikacji i oceny, co ostatecznie ma istotny wpływ na wysokość wymierzanej przez organ kary.

W ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji naruszył obowiązek wynikający z art. 107 § 3 Kpa co do podania uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji (nie rozpatrzył wszystkich ustawowych przesłanek), przez co naruszył również zasadę przekonywania określoną w art. 11 Kpa. W swoim wyroku z dnia 17 października 2022 r., sygn. akt III SA/GI 129/22 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach orzekł: *„Jeżeli uzasadnienie decyzji jest lakoniczne i zdawkowe, a tym samym nieprzekonujące i jako takie wymyka się spod kontroli Sądu, to oznacza, że organ nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 107 § 3 KPA co do podania uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji, przez co naruszył również zasadę przekonywania wskazaną w art. 11 KPA. Te naruszenia mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy powodują, że zaskarżona decyzja nie może pozostać w obrocie prawnym.”*

Mając powyższe na względzie, organ pierwszej instancji powinien dokonać ponownej analizy przesłanek wymiaru administracyjnych kar pieniężnych wskazanych zgodnie z aktualnie obowiązującą ustawą o cenach.

Organ drugiej instancji zwraca również uwagę, iż Łódzki WIIH w swojej decyzji w sposób lakoniczny odniósł się do przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wynikających z art. 189 f KPA, wskazując jedynie, że ich nie. Co za tym idzie należy stwierdzić, że przesłanki te zostały ocenione w sposób niewystarczający, a to organ pierwszej instancji powinien ocenić i wnikliwie przeanalizować, czy w sprawie zaszyły przesłanki do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, czy nie przedstawiając uzasadnienie swojego stanowiska a nie poprzestać jedynie na przytoczeniu przepisu.

Prezes UOKiK dodaje, że dołączone do pism organu wydruki z systemu „Śledzenie przesyłek - Tracking” pobrane ze strony internetowej Poczty Polskiej, znajdujące się w aktach sprawy, nie mają waloru dokumentu urzędowego. Walor taki posiada natomiast zwrotne potwierdzenie odbioru. Stanowisko takie ukształtowało się w orzecznictwie i znajduje odzwierciedlenie chociażby w wyroku NSA z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. I OSK 1259/22: *„(...) jak prawidłowo wyjaśnił organ, druk potwierdzenia odbioru prawidłowo wypełniony i podpisany przez doręczyciela ma przymiot dokumentu urzędowego*

w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a. i korzysta on z domniemania prawdziwości, a jego obalenie wymaga przeciwdowodu.”.

Prezes UOKiK zauważa równocześnie, że Łódzki WIIH przekazując odwołanie strony wraz z aktami sprawy nie załączył ani jednego potwierdzenia w postaci zwrotnego potwierdzenia odbioru dot. kierowanej do przedsiębiorcy korespondencji w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, lecz same wydruki pt. „Śledzenie przesyłek-Tracking”. Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w wydanym wyroku z dnia 21 września 2017 r., sygn. III Sa/Kr 703/17: „Wbrew bowiem twierdzeniom skarżącego wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej z zakładki "śledzenie przesyłek" nie może stanowić dowodu potwierdzającego datę doręczenia stronie decyzji. Zwrotne poświadczenie odbioru, na którym strona własnoręcznym podpisem potwierdza datę odbioru przesyłki stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a. Natomiast wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej waloru takiego nie posiada. "Śledzenie przesyłek" jest usługą przeznaczoną dla klientów Poczty Polskiej, która umożliwia nadawcy i adresatowi dysponującym numerem przesyłki ustalenie jaki w procesie doręczenia jest jej status i gdzie się znajduje. W przeciwieństwie do wszelkich adnotacji na zwróconej przesyłce (zamieszczonych na kopercie lub na zwrotnym potwierdzeniu odbioru), opatrzonych stosownymi pieczęciami i podpisami, nie ma waloru dokumentu urzędowego i nie może stanowić przeciwdowodu tego, co wynika z jego treści (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt II FSK 778/15, dostępny w CBOSA). W przypadku zatem rozbieżności pomiędzy datą widniejącą na zwrotnym poświadczeniu odbioru a datą na wydruku ze strony internetowej Poczty Polskiej "śledzenie przesyłek", rozstrzygająca jest data na zwrotnym poświadczeniu odbioru.”.

W związku z powyższym, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Prezes UOKiK uchyła zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania

